

Reverendo & Clarissimo Viro,

Dn. IOHANNI HEERMANNNO, Pastori
Cœbeniano dignis, Poëtæ Cæs. Affini & amico sele-
ctis. Heptalog. Christi edenti.

UÆ tu divino perfusus rore, Poëta,
De Christiverbis dulcia verba facis:
Ista meo instillet mœrienti singula cordi:
O quàm mors fiet tùm preciosa rosa!

1. Multa meæ culpa est, & pœna heu debita vitæ:
Placatum, JESU, tu mihi redde Patrem!
2. Orphanus, & nullâ suffultus lacrumo curâ:
Tu de Tutore ô prospice, Christe, bono!
3. Hospitio emigrat fragili jam Spiritus, at tu
Fac Paradyfiacas incola spectet opes!
4. Ne, quando mentem mœror, crux membra fatigat,
Desere me, Deus ô sis meus, oro, Deus!
5. Luxuriam sitiens hominum qui morte piâsti,
Da tecum æterno nectare, Christe, frui.
6. Hic illic rupta est pietatis tela: redemptor
At tu consumma, Christe, salutis opus. ¶ Patris,
7. Denique spes nusquam est, intra nisi brachia Jesu.
Hic animam firmâ voce fideq; loco.

Sic Heermanne voves septenis optime Verbis.
Sic omnis te cum me audiet hora loqui.

O tecum & mecum sic pectore vota fidei
Lector & auditor quilibet edat! ave!

T. quem nosti,

Matthæus Arnholdus, Pastor Mega-Tschirnauis.

Bethsaidensis mira docet scribitq; JOHANNES,
Omne videns cœlum mystica verba loqui.
Vidit præteritos, vidit Mystasq; futuros;
Florum voces unisonasq; notat.

Apoc. 4.

5. 10. c. 5.

c. 7. v. 4.

Voces